

Preambul: Claudius Aeliani este un autor clasic bilingv în latină-greacă, denumit meliglossos (cel dulce la vorbă), născut la Praeneste (astăzi Palestrina) în Latium, peninsula italică cca. 175 e.n. – decedat cca. 235 e.n.

A scris lucrări din care s-au păstrat cel puțin două: <De natura animalium> în 17 cărți și Varia Historia în 14 cărți, pentru care încercăm fragmentar sumare traduceri din engleză și franceză (indicând sursele)...

Alte lucrări s-au păstrat fragmentar: <Asupra providenței> și <Despre manifestările divine>...

Preferăm să prezentăm în continuare variantele comparate, franceză– română pentru facilitarea eventualelor corecturi ale traducerii în limba română.

Text franceză 9.37.: Claudius Aeliani scrie în istorisiri diverse/Varia Historia 9.37: <Plaisanterie d'Anaxarque au sujet d'Alexandre. ANAXARQUE, surnommé l'eudémonique ([40](#)), se moquait de la vanité d'Alexandre qui voulait s'ériger en dieu. Un jour, entre autres, que ce prince était malade, et que son médecin lui avait ordonné une potion : "Tout l'espoir de notre dieu, dit Anaxarque en riant, consiste donc dans l'effet de ce breuvage.". >preluat din traducerea franceză din limba greacă cu note de M. Dacier, Paris, Imprimeria lui Auguste Delalain, 1827, de pe site-ul: remacle.org/bloodwolf/historiens/elien...).

Text română Ist. Div. 9.37.: <**Gluma lui Alexandre în legătură cu Alexandre.**□ Anaxarque, supranumit eudemonicul (40) [membru al unei secte sceptice] ridiculiza vanitatea lui Alexandre

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Vineri, 24 Septembrie 2021 16:55 -

care dorea să fie tratat ca zeu. Într-o zi, între altele, pe când acest print era bolnav și pe când medicul său prescrisese o poțiune; "Întreaga speranță a zeului nostru, rosti Anaxarque râzând, nu constă decât în efectul acestei băuturi";.>.

Comentarii:

(40) La tranquillité de son âme, et la vie douce qu'il menait, lui avaient mérité ce surnom (Diog Laër., *Vie d'Anaxar.*). On croit qu'il fut ou l'auteur, ou l'un des principaux partisans, de la secte *eudémonique*, qui était une branche de la philosophie sceptique. Athénée (VI, 13) ne le traite pas aussi favorablement qu'Élien; il en parle comme d'un des plus lâches flatteurs d'Alexandre.

Traducere comentarii:

(40) Liniștea [calmul] sufletului său și viața dulce [tihnită] pe care o ducea i-a atribuit acest supranume

(Diog. Laer., *Viața lui Anaxar.*), Se crede că era fie inițiatorul, fie unul dintre principalii aderenți a sectei eudemonice, ca o ramură a filosofiei sceptice pe care. Athenee (VI;13) nu îl judecă la fel de favorabil precum Aelian; el vorbește [despre Anaxarque] ca despre unul dintre cei mai lași lingușitori ai lui Alexandre.

Tradus astăzi pro-bono douăzecișitri al lui septembrie douămiidouăzecișunul cu pioșenie, toujours pro-bono pentru sighet-online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet